

צימר רעיה ודניאל

אבא נולד בזלוצ'וב - אז פולין והיום אוקראינה ב- 1903. אביו, יוסף צימר היה סוחר עצים עשיר, ציוני ומשכיל. בזמן מלחמת העולם הראשונה, ברחת המשפחה לוילנה ושם למד גרמנית. אמו הייתה אישה משכילה שלמדה בעצמה שפות והייתה מפורסמת בעיר כאישה מיוחדת ובעלת עקרונות. למד בגימנסיה יהודית ואחר כך באוניברסיטה של לודז' היסטוריה ותרבות גרמנית. לימד עברית והיסטוריה בגימנסיה יהודית בקאליש, שם הכיר את אשתו רעיה. כל הכיתה שחינך באותה גימנסיה עלתה לארץ ושמרה על קשר טוב עם התלמידים והמורים.

אבא ידע שפות רבות, אך שפת התרבות שלו - לאחר העברית - הייתה גרמנית, ותמיד נהנה לקבל קומפלימנטים מ"יקים" אשר התפעלו מן הגרמנית המלוטשת שלו. הוא קרא גם אנגלית וצרפתית, וכמובן פולנית ומעט רוסית.

במשפחה היו 4 ילדים: שני בנים ושתי בנות. האח הצעיר עלה לארץ לפניו, היה חבר הגנה ונוטר, והיה בין מייסדי קיבוץ אושה בעמק זבולון. האחיות הגדולה נסעה לפאריס ללמוד והתנדבה להלחם בבריגדה הבינלאומית בספרד, ונשארה עד היום. השניה נספתה בשואה. אבא עלה לארץ ב- 1934 או ב- 1935, ואחרי שנה הביא את אשתו אחריו. הם גרו בפתח תקווה ובכרכור ובשנת- 1937 עברו לעטרות, שם היה מורה בבית הספר.

. הימים היו ימי המאורעות ואני זוכר את אבא יוצא לשמירה עם רובה גדול. זיכרון חד אחד מאותה תקופה הוא שדה התעופה של קלנדיה עם רעש המטוסים והחיילים הבריטיים. אני גם זוכר את קירות הבטון שהולכנו מן הבתים אל מרכז הכפר כהגנה נגד יריות הערבים. ב- 1940 עברנו לכפר יהושוע. ב- 1942 התנדב לצבא הבריטי לאחר שזייף את גילו כלפי מטה, ושרת עד 1945 בתפקידי שמירה והבטחה. כשהשתחרר מן הצבא הוא התחיל ללמד עברית את אסירי מחנה המעפילים בעתלית ואז עברנו לחדרה, שם גרנו עד 1957, כאשר אבא עובד כמורה ומפקח ברשת הנחלת הלשון. רשת זו שהוקמה עוד על ידי הסוכנות, עסקה בהקניית עברית למאות אלפי העולים החדשים שהגיעו אז לארץ. רבים מתלמידיו באותה תקופה הפכו לידידי המשפחה.

המשפחה עברה לחיפה כאשר אבא המשיך כמפקח מחוז הצפון של הנחלת הלשון עד שפרש לגמלאות. הוא המשיך לכתוב ולהרצות בחוגים לידיעת הארץ, להיסטוריה יהודית ולתולדות תנועת העבודה עד שחלה. הוא נפטר בינואר 1986 ואימא נפטרה באותה שנה באוגוסט. השם צימר הוחלף ב"רון" לפי בקשת אחיו הצעיר, אריה צימר, שהיה ממקימי צה"ל. אני הייתי בן יחיד להורי. לי שני ילדים: אביב שהוא היום עורך דין ואב לבת בשם שלו, וסתוית שהיא רואת חשבון ולה בן בשם אור. אילן רון, חיפה.

מיכה לוז על צימר- זוכר שעורים המקשרים ומסבירים את ההשפעה ההיסטורית, התרבותית, החברתית והכלכלית של ארץ ישראל, בהקשר למיקומה הגיאוגרפי, האקלים, העמים השכנים וההשפעה ההדדית שביניהם. באזור עטרות, רבים האתרים ההיסטוריים מתקופת התנ"ך (המוזכרים במבוא לספרו) וצימר חש הזדהות עם הסביבה והיישוב, מתוך דחף פנימי כתב את החוברת "עטרות". עבודת כתיבת החוברת נעשתה ביסודיות, תוך שימוש במסמכים ומקורות מגוונים בהקפדה ודיוק ומהווה את המקור המוסמך לתולדות הישוב עד לתאריך כתיבתה. החוברת מובאת בספר, כלשונה - ללא שינויים.

דניאל צימר - המורה והמחנך היה דמות מרכזית בישוב, שיתף פעולה עם ועדות החינוך והתרבות ותרם להעשרת חיי התרבות בישוב הקטן והמבודד. תלמידיו בכתות הנמוכות (שהיו כנראה צעירים מידי להעריכו) זוכרים את צימר, המורה ש"משגעים" אותו.

